

امام جعفر صادق (ع)

خداوند حرمی دارد که مکه است

پیامبر حرمی دارد و آن مدینه است

و حضرت علی (ع) حرمی دارد و آن کوفه است و قم کوفه کوچک است

که از ۸ درب بهشت سه درب آن به قم باز می شود، زنی از فرزندان

من در قم از دنیا می رود که اسمش فاطمه دختر موسی (ع) است و به

شفاعت او همه شیعیان من وارد بهشت می شوند.

امام رضا (علیه السلام)

لقب «معصومه» را امام رضا (ع)

به خواهر خود عطا فرمود:

«هر کس معصومه را در قم زیارت کند،

مانند کسی است که مرا زیارت کرده است.»

فاطمه معصومه (س) را امروزه

«کریمه اهل بیت» هم می خوانند

می گویند این لقب به خوابی مستند است

که سید محمود مرعشی نجفی، پدر آیت الله مرعشی نجفی

دیده و در آن یکی از ائمه (ع) حضرت معصومه (س) را

کریمه اهل بیت خوانده است.

طاهره، حمیده، رشیده، تقیّه، نقیّه،

رضیّه، مرضیّه، سیّدّه، أخت الرضاء

در فرازی از زیارتنامه آن بانوی بزرگوار
خطاب به حضرت معصومه (س) آمده است:

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الطَّاهِرَةُ الْحَمِيدَةُ

الْبَرَّةُ الرَّشِيدَةُ، التَّقِيَّةُ الرَّضِيَّةُ الْمَرْضِيَّةُ

سلام بر تو ای پاک سرشت و پاک روش، ای ستوده، ای نیکوکار،

ای بانوی رشد یافته و پاک و پاکیزه، ای بانوی شایسته و پسندیده.

حضرت معصومه (س)

به نقل از پیامبر (ص):

هر کسی که با محبت آل محمد بمیرد ،

شهید مرده است.

حضرت معصومه (س)

برای هر چیزی

دارویی است

و داروی گناهان استغفار است.

امام رضا (عليه السلام)

هر کس نتواند به زیارت من بیاید،

برادرم را در «ری» یا

خواهرم را در «قم»

زیارت کند که ثواب زیارت مرا در یابد.

امام رضا (علیه السلام)

کسی که فاطمه معصومه را

زیارت کند،

پاداش او بهشت است .

عیون اخبار الرضا ج ۲، ص ۲۶۷

مقام معظم رهبری

اولین چیزی که در این شهر عزیز

چشم را به خود جلب می کند،

حرم مطهر و مضجع شریف حضرت فاطمه معصومه علیها السلام است؛

آن بزرگواری که این سرچشمه جوشان و خروشان نخستین بار

از کنار مرقد او جوشید و بر کاتش به همه عالم و

به خصوص به دنیای اسلام رسید.

امام صادق علیه السلام

در شهر قم زنی از فرزندان

من رحلت می کند

که نام او فاطمه دختر موسی بن جعفر علیهما السلام است،
و تمام شیعیان من (که شایسته شفاعت باشند) با شفاعت این
خانم وارد بهشت می شوند.

بعد از وفات آن بانوی بزرگوار

متحیر بودند که چه کسی او را در قبر بگذارد ناگهان دیدند دو نفر سوار، که صورت خود را با نقاب بسته بودند، با شتاب بسیار از طرف قبله پیدا شدند و بر آن بانوی عزیز نماز خواندند، بدن مطهر را دفن کردند و آنگاه رفتند و هیچ کس نفهمید که آنان چه کسانی بودند.

مجلسی، محمدباقر، بحارالانوار، ج ۵۷، ص ۲۱۹.

"کسانی که با سیره ائمه آشنایی دارند، تردیدی ندارند که آن دو نفر وجود مقدس امام هشتم و نور دیده اش جواد الأئمه علیهما السلام بوده اند."

يَا فَاطِمَةُ اشْفَعِي لِي فِي الْجَنَّةِ
فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ شَأناً مِنَ الشَّانِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَخْتِمَ لِي بِالسَّعَادَةِ
فَلَا تَسْلُبْ مِنِّي مَا أَنَا فِيهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا وَ تَقَبَّلْهُ بِكَرَمِكَ وَ عِزَّتِكَ وَ بِرَحْمَتِكَ وَ عَافِيَتِكَ
وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِينَ وَ سَلَّمَ تَسْلِيماً يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.